

Παρατηρήσεις της ΣΥΜΜΑΧΙΑ για ένα ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟ ΤΕΕ επί του σ/ν «Εκσυγχρονισμός της Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας»

Πολεοδομικά Ζητήματα

Αρ. 99

Παρ.1 (Κατάργηση τοπικού πολεοδομικού σχεδίου από Δημο- αμφίβολη η εναλλακτική)

Καταργείται η εκπόνηση του τοπικού πολεοδομικού σχεδίου που ρυθμίζει την χωρική ανάπτυξη και οργάνωση της εδαφικής περιφέρειας σε επίπεδο δήμου, και προχωρά σε χαμηλότερο επίπεδο μιας ή περισσότερων δημοτικών ενοτήτων.

Είναι καλύτερη η διατήρηση ολιστικού σχεδιασμού σε επίπεδο Δήμου, με πιθανή συμβουλευτική αρωγή του εκάστοτε τοπικού ΤΕΕ. Ο κατακερματισμός σε επίπεδο δημοτικών ενοτήτων δεν εξασφαλίζει ούτε την έγκαιρη και ταυτόχρονη υποβολή σχεδίων ούτε τη βιώσιμη ανάπτυξη ενός Δήμου συνολικά. Επιπρόσθετα δεν προκύπτει η ικανότητα εκπόνησης τέτοιων σχεδίων σε επίπεδο Δημοτικής Ενότητας

Παρ. 7,8,9 (Ξενοδοχείο το κέντρο της Αθήνας)

Τροποποιούνται άρθρα προεδρικών διαταγμάτων που αφορούν το ρυθμιστικό σχέδιο της Αθήνας με κατάργηση του ορίου των 100 κλινών στα ξενοδοχεία, σε περιοχές του εμπορικού τριγώνου Αθηνών, στου Ψυρρή, Κέντρου Ομονοίας , Μεταξουργείου. Χωρίς καν να έχει συζητηθεί στο δημοτικό συμβούλιο της πόλης.

Για το κέντρο της Αθήνας, θα πρέπει να υπάρχει δομημένο σχέδιο και αναπλάσεων και βελτίωσης της ποιότητας ζωής που να έχει προκύψει μετά από μελέτη και διαβούλευση με την κοινωνία. Δεν έχει αξία να καταστεί το κομμάτι αυτό ξενοδοχειακός θύλακας, αλλά πρέπει να διαρθρωθεί διαφορετικά η οικονομική ζωή και η ποιότητα ζωής εν γένει στις περιοχές αυτές.

Παρ. 13 (“Προσωρινά όργανα αντί του ορισμού των νομοθετημένων”)

Με απόφαση του Υπουργού ΠΕΝ, δύναται να καθορίζονται τα όργανα που μεταβατικά ασκούν τις αρμοδιότητες των ΠΕΣΑ (Περιφερειακών Συμβουλίων Αρχιτεκτονικής), των Επιτροπών Προσφυγής Αυθαιρέτων, των Περιφερειακών Επιτροπών Προσβασιμότητας, των ΠΕΣΥΠΟΘΑ (Περιφερειακών Συμβουλίων Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων) και άλλων επιτροπών που προέβλεπε ο Ν 4495/17 (Έλεγχος και Προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος)

Γιατί δεν προχωρά η συγκρότηση των επιτροπών? Δεν υπάρχει λόγος για ορισμούς ad-hoc με αποφάσεις ΥΠΕΝ τη στιγμή που υπάρχει συγκεκριμένο και σαφές πλαίσιο, το οποίο έχει προκύψει μετά από εκτενή διαβούλευση με όλους τους εμπλεκόμενους (μεταξύ των οποίων και το ΤΕΕ) και στις οποίες επιτροπές και πάλι προβλέπεται η εκπροσώπηση του Επιμελητηρίου.

Παρ. 15 (“Κίνδυνος μαζικών ανακλήσεων οικοδομικών αδειών”)

Αναφέρεται ότι άδειες των περ. α, β, γ, δ, ια της Κατηγορίας 1 και της περ. α της Κατηγορίας 2 του άρθρου 36 του ν. 4495/2017 μπορούν, έως τις 30.09.2020, να εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην περ. γ της παρ. 2 του άρθρου 38 του ν. 4495/2017. Η διαδικασία αυτή μπορεί να ακολουθηθεί, κατ’ επιλογήν του ενδιαφερομένου, και για αιτήσεις αδειών που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Όλοι οι φάκελοι των αδειών που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο ελέγχονται από την αρμόδια Υ.ΔΟΜ. υποχρεωτικά έως τις 30.11.2020 και, σε περίπτωση που από τους ελέγχους προκύψουν ελλείψεις ή σφάλματα, οι αντίστοιχες άδειες ανακαλούνται.

Η κατηγοριοποίηση του άρθρου 36 του ν 4495/2017, όσον αφορά τον έλεγχο των διαδικασιών ελέγχου προέκυψε μετά από μακρά διαβούλευση με τον τεχνικό αλλά και τον νομικό κόσμο, σε μια προσπάθεια αφενός να αντιμετωπισθούν τα φαινόμενα σημαντικών καθυστερήσεων στην έκδοση των οικοδομικών αδειών αλλά και να ασκείται ο προληπτικός έλεγχος της πολιτείας κατ εφαρμογή του άρθρου 24 του Συντάγματος

Ειδικότερα οι περιπτώσεις α,β,γ,δ ια είχαν ενταχθεί στην κατηγορία 1 , όπου απαιτείται έλεγχος από την πολιτεία (ΥΔΟΜ) του τοπογραφικού και διαγράμματος κάλυψης γιατί οι προς έγκριση οικοδομικές εργασίες αφορούν σε περιοχές που δεν υπάρχει ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο όρων δόμησης και χρήσεων γης, όπως εγκεκριμένα σχέδια ρυμοτομικά σχέδια ,ΓΠΣ και ΣΧΟΟΑΠ, κτηματολόγιο, δασικοί χάρτες συνεπώς δεν παρέχεται ασφάλεια κανονιστικού πλαισίου και είναι αναγκαίος ο προληπτικός έλεγχος επί του φακέλου της οικοδομικής αδείας.

Το ερώτημα που τίθεται ευλόγως είναι γιατί οι υπηρεσίες δεν θα μπορούν να ελέγξουν τις περιπτώσεις αυτές μέχρι τις 30.09.2020 ,αλλά θα μπορούν και θα πρέπει να ολοκληρώσουν τον έλεγχο εκ των υστέρων και μέχρι τις 30.11.2020 ?

Πως θα αντιμετωπισθεί ένα κύμα ανακλήσεων οικοδομικών αδειών, οι οποίες όμως δεν θα οφείλονται σε υπαιτιότητα του μηχανικού, αλλά στην ανεπάρκεια του κανονιστικού πλαισίου, που ήταν άλλωστε και ο λόγος της κατάταξής τους σε ειδική κατηγορία, που προϋπέθετε τον έλεγχο της πολιτείας?

Πιστεύουμε ότι είναι προτιμότερη μια πιθανή καθυστέρηση 1 η 2 μηνών για την έκδοση της οικοδομικής αδείας από τις αρμόδιες υπηρεσίες, από την δημιουργία ενός σοβαρού προβλήματος διαχείρισης των ανακληθέντων αδειών και την πιθανή κατεδάφιση

Περιβαλλοντικά Ζητήματα

Αρ. 1 (“Ισχύς ΑΕΠΟ”)

Επεκτείνεται η ισχύς της περιβαλλοντικής άδειας από 10 σε 15 χρόνια. Οι ΑΕΠΟ πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά, ιδιαίτερα ως προς τις σωρευτικές επιπτώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας που αφορά τον εκσυγχρονισμό, την κλιματική κρίση και κάθε άλλο παράγοντα επηρεάζει τους περιβαλλοντικούς δείκτες για την προστασία του περιβάλλοντος (ISO, πιστοποιητικά κλπ). Ειδικά στην περίπτωση έργων με σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, η διάρκεια ΑΕΠΟ δεν θα έπρεπε να αυξηθεί αλλά, να μειωθεί και να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι τήρησης των όρων.

Αρ. 2,3,4 (“Ανεδαφικοί χρόνοι απόκρισης των ελεγκτών”)

Οι χρόνοι για την απόκριση της Διοίκησης για τις ΑΕΠΟ κρίνονται ανεδαφικοί, ειδικότερα ως προς τον περιορισμό του χρόνου διαβούλευσης και δυνατότητας συμμετοχής της τοπικής κοινωνίας καθώς και του γεγονότος ότι απαιτείται και επιτόπιος έλεγχος.

Γενικά, ο χρόνος ελέγχου (ΜΠΕ, φακέλου κλπ) δεν θα πρέπει να μειωθεί σε κανένα στάδιο ώστε να αποφευχθούν, η πλημμελή αξιολόγηση των επιπτώσεων, οι αρνητικές αποφάσεις λόγω αμφιβολιών, οι ενστάσεις των επενδυτών και το σημαντικότερο, η μη διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος. Επίσης θεωρούμε αρνητικό στοιχείο, για μια σωστή περιβαλλοντική αξιολόγηση, το σημείο που αναφέρει ότι, «η μη απάντηση φορέων πρέπει να θεωρείται ως θετική γνωμοδότηση κατά το νόμο». Δεδομένο ότι πρέπει να βελτιωθεί ο χρόνος απόκρισης, αλλά η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι ενάντια και στο περιβάλλον και στην ποιότητα εργασίας του Μηχανικού. για κάθε τροποποίηση σημαντικών δραστηριοτήτων θα πρέπει να είναι υποχρεωτική η υποβολή ΜΠΕ όπου να αναφέρονται όλες οι αλλαγές με τις αντίστοιχες επιπτώσεις και να ζητείται εκ νέου γνωμοδοτήσεις από τους δημόσιους φορείς και υπηρεσίες οι οποίες γνωμοδότησαν στο πλαίσιο της έκδοσης της ΑΕΠΟ.

Αρ. 7 (“Περιβαλλοντική αδειοδότηση από ποιόν και για ποιόν”?)

Ανατίθεται όλη ή τμήμα της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης (μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, διατύπωση περιβαλλοντικών όρων κλπ) σε ιδιώτες αξιολογητές, περιορίζοντας τη διαφάνεια και την αντικειμενική εποπτεία του Δημόσιου Τομέα, της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος. Θεωρούμε ότι θα δημιουργηθούν περισσότερα προβλήματα, με την απόφαση ανάθεσης σε ιδιώτες, κάποιων κρίσιμων σταδίων της διαδικασίας περιβαλλοντικής αξιολόγησης όπως η δημόσια διαβούλευση και η σύνταξη σχεδίου ΑΕΠΟ. Επίσης, δεν αναφέρονται πουθενά οι ποινικές και διοικητικές ευθύνες του ιδιώτη αξιολογητή.

Η διευκόλυνση και η επίσπευση των διοικητικών διαδικασιών, μπορούν να αντιμετωπιστούν με μεγαλύτερη αξιοπιστία και οικονομία, με την στελέχωση των δημόσιων υπηρεσιών με επαρκή αριθμό και με κατάλληλα καταρτισμένους Μηχανικούς.

Αρ. 9 (“Ασάφεια στον έλεγχο των καταπατήσεων”)

Αναφέρεται στην παρ. 9 ότι: «κατά την έκδοση των ΑΕΠΟ ή την υπαγωγή σε ΠΠΔ έργου ή δραστηριότητας, το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εκτάσεων κατασκευής δεν εμπίπτει στον έλεγχο της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής». Δηλαδή, η περιβαλλοντική αρχή δεν θα έχει αρμοδιότητα ελέγχου του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της έκτασης στην οποία θα πραγματοποιηθεί η υπό αδειοδότηση επένδυση. Έχει αποδειχτεί ότι οι μεγάλες καταστροφές με ανθρώπινες απώλειες οφείλονταν σε καταπατήσεις και γενικά σε προβλήματα που είχαν σχέση με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της επένδυσης λόγω «χαλαρής» σχετικής Νομοθεσίας.

Αναφέρεται στην παρ. 4 του ίδιου άρθρου το Μητρώο Περιβαλλοντικών Ελεγκτών το οποίο δημιουργεί το ερώτημα για την τύχη των Επιθεωρητών Περιβάλλοντος όπως και όλων των συναρμόδιων σε ελέγχους υπηρεσιών των Περιφερειών και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της χώρας που σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 20 του Ν.4014/11 διενεργούν ελέγχους στις δραστηριότητες.

Αρ. 11 (“Έργα ΑΠΕ εντός NATURA και χωρίς έλεγχο ιδιοκτητών γαιών”)

Βεβαίωση Παραγωγού Ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ: Ο τρόπος επιτάχυνσης της αδειοδότησης έργων ΑΠΕ, εγκυμονεί κινδύνους για τα έργα κατηγορίας Α (με πιθανές σημαντικές αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις) να χωροθετηθούν σε περιοχές NATURA 2000.

Το ιδιοκτησιακό καθεστώς πρέπει να ελέγχεται στο αρχικό στάδιο όπως επίσης και η κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή. Η διαβούλευση πρέπει να είναι σημαντικό μέρος της διαδικασίας αδειοδότησης καθώς ο ελεγκτής δεν μπορεί να γνωρίζει τοπικές λεπτομέρειες και το ιστορικό της περιοχής. Δεδομένου ότι υφίσταται πρόβλημα της «εξασφαλισμένης γης» και ότι κατατίθενται αιτήσεις ερήμην των ιδιοκτητών ή νομέων των γαιών εγκατάστασης, θα πρέπει είτε η «εξασφάλιση των γαιών» να προκύπτει πέρα πάσης αμφιβολίας κατά την κατάθεση της αίτησης είτε να μπορεί ο ιδιοκτήτης των γαιών να υποβάλλει αντιρρήσεις

οποτεδήποτε έως και την έκδοση της άδειας εγκατάστασης. Σε περίπτωση διαπίστωσης μη εξασφάλισης των γαιών, το έργο να απορρίπτεται και ο αιτών να υποχρεούται να καταβάλλει διοικητικά ορισμένο πρόστιμο για το λόγο αυτό.

Το ΝΕΟ Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Α.Π.Ε., πρέπει να ολοκληρωθεί προτού τεθεί σε εφαρμογή η έννοια της βεβαίωσης. Σε κάθε άλλη περίπτωση, τα έργα μέσω της διαδικασίας αυτής, θα δεσμεύσουν χώρο (ηλεκτρικό και φυσικό) δημιουργώντας τετελεσμένα γεγονότα όταν θα έρθει ο χρόνος για την έγκρισή του

Αρ. 13 (“Σχεδιασμός ΑΠΕ”)

Για να έχει πραγματική ουσία το άρθρο, θα πρέπει να γίνουν:

- Επιτάχυνση Χωροταξικού ΑΠΕ. Στόχος η ολοκλήρωσή του το 2022.
- Περιφερειακός σχεδιασμός, καθορισμός και νομοθέτηση ενδιάμεσα αναλογικών ορίων φέρουσας ικανότητας ανά περιοχή (περιφέρεια, νομό ή νησί).
- Σχεδιασμός και προτάσεις και από τον εκάστοτε αρμόδιο Διαχειριστή (ΔΕΔΔΗΕ. ΑΔΜΗΕ), σχετικά με την «ηλεκτρική θέση» του εκάστοτε έργου.
- Έναρξη διαγωνισμών ανά περιοχή (πχ περιφέρεια ή νομοί) στη βάση των ως άνω αναλογιών φέρουσας ικανότητας.
- Μεταβατική απαγόρευση εγκατάστασης σε όλες τις Natura, σε νησιά, καθώς και σε υψόμετρο άνω των 1400 μ και έως την ολοκλήρωση του ειδικού Χωρικού, ή των ειδικών σχεδίων για τις προστατευόμενες περιοχές

Αρ. 14 (“Κορεσμένα ηλεκτρικά δίκτυα”)

Η έννοια του κορεσμού, πρέπει να συνοδεύεται από την εξασφάλιση ότι για να προκύψει υπάρχει όντως η νόμιμη δέσμευση του φυσικού χώρου, πριν πάμε στον ηλεκτρικό. Χωρίς τη διευθέτηση αυτή, θα κηρύσσονται κορεσμένα δίκτυα από έργα «φαντάσματα». Αυτό σημαίνει ότι για να λυθεί, θα πρέπει κατά την αρχική υποβολή να υπάρχουν και τα τεκμήρια για τη χρήση της γης.

Αρ. 16 & 17 (“Αποδυνάμωση θεσμού ενεργειακών κοινοτήτων”)

Πρέπει να ενισχυθεί ο θεσμός των ενεργειακών κοινοτήτων, ειδικά για εκείνες που δεν επιτρέπουν τη διανομή των πλεονασμάτων χρήσης μετά την παρακράτηση του αποθεματικού τους.

Αρ. 44 (“Κατασκευαστικά έργα σε Ζώνες Απόλυτης Προστασίας της Φύσης”)

Δεν είναι αντιληπτό πως τροποποιείται ΠΔ με νόμο. Υπάρχει σοβαρό θέμα διαδικασίας, ωστόσο στην ουσία του:

Στις Ζώνες Απόλυτης Προστασίας της Φύσης **δεν θα πρέπει να επιτρέπεται καμία ανθρώπινη δραστηριότητα εκτός από την έρευνα και τις εργασίες διατήρησης της περιοχής**. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και για λόγους δημοσίου συμφέροντος δύναται να επιτρέπονται δραστηριότητες.

Στις Ζώνες Απόλυτης Προστασίας της Φύσης, επιτρέπονταν μέχρι τώρα μόνο επιστημονικές έρευνες .

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιτρέπονται κατασκευές για: α) τη διαμόρφωση του εδάφους, όπως κλίμακες, τοίχοι, διάδρομοι, κεκλιμένα επίπεδα, μηχανικά μέσα κάλυψης υψομετρικών διαφορών, καθώς και κατασκευές για την εξυπηρέτηση ατόμων με αναπηρία ή/και εμποδιζόμενων ατόμων, β) τον εξωραϊσμό και την αισθητική τους αναβάθμιση, τον εξοπλισμό και την ασφάλειά τους και γενικά κατασκευές για την εξυπηρέτηση του προορισμού των χώρων αυτών, γ) λυόμενες και προσωρινές κατασκευές, δ) για τη λειτουργία και την εξυπηρέτηση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς

Δηλαδή τροποποιούνται Χρήσεις Γης.

Αρ. 48 (“Αποδυνάμωση Δασικών Χαρτών”)

Αποδυνάμωση Δασικών χαρτών. Εκτάσεις με δασικό χαρακτήρα αποχαρακτηρίζονται, με βάση νομικές πράξεις με τουλάχιστον ασαφές περιεχόμενο και οι αποχαρακτηρισμοί αυτοί, που συντελούνται μετά την κύρωση των δασικών χαρτών, χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα για την αναμόρφωση του δασικού χάρτη.

Αρ.62 (“Εμπλοκή με τη Μελέτη Ενεργειακής Απόδοσης ασυσχέτιστων μελετών”)

Πλέον στα υφιστάμενα θα πρέπει όταν γίνεται ριζική ανακαίνιση με την ΜΕΑ θα περιλαμβάνει, γ) την εξέταση των συνθηκών παθητικής και ενεργητικής πυροπροστασίας, δ) την αξιολόγηση κινδύνων που πιθανά επηρεάζουν τη στατική επάρκειά του.»

Πως είναι δυνατόν Μηχανολόγος Μηχανικός ή Αρχιτέκτονας που έχει δικαίωμα σύνταξης ΜΕΑ να αποφαινεται για την στατική επάρκεια? Χρειάζεται προσοχή, στη βάση του ΠΔ 99/2018.

Αρ. 63 (“Αυτόνομη ρύθμιση θερμοκρασίας”)

Στα νέα κτίρια εγκαθίσταται εξοπλισμός συσκευών αυτορρύθμισης για την αυτόνομη ρύθμιση της θερμοκρασίας σε κάθε δωμάτιο ή, όπου αυτό δικαιολογείται, σε καθορισμένη θερμαινόμενη ζώνη της κτιριακής μονάδας, εφόσον είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό. Στα υφιστάμενα κτίρια η εγκατάσταση συσκευών αυτορρύθμισης απαιτείται όταν εγκαθίσταται νέα

ή αντικαθίσταται η μονάδα παραγωγής θερμότητας που τα εξυπηρετεί, εφόσον είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό.

Δεν προκύπτει οικονομικό ενδιαφέρον (απόσβεση δηλαδή της παρέμβασης)

Θεσπίζεται ο δείκτης αξιολόγησης της ευφυούς ετοιμότητας των κτιρίων, που εκφράζει την ικανότητα της προσαρμογής της λειτουργίας του κτιρίου ή της κτιριακής μονάδας στις ανάγκες των ενοίκων και του δικτύου και τη δυνατότητα βελτίωσης της ενεργειακής του απόδοσης αλλά και των συνολικών επιδόσεων.

Πως προκύπτει και που θα χρησιμοποιείται? Διαφορετικά είναι εξαιρετικά αόριστο και ενδεχομένως επικίνδυνο.

Αρ. 68 (“Ενεργειακή Επιθεώρηση από ποιον και με τι κριτήρια”?)

Για την αποτελεσματικότερη άσκηση του ελεγκτικού έργου τους, τα Τμήματα Επιθεώρησης Ενέργειας δύνανται να επικουρούνται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες. **Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας** καθορίζονται τα προσόντα των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων, οι κανόνες και οι αρχές που διέπουν την εκτέλεση του έργου τους, ο τρόπος και η διαδικασία αξιολόγησης και επιλογής τους, το ύψος και ο τρόπος αποζημίωσής τους, οι ιδιότητες που είναι ασυμβίβαστες με το έργο τους, οι διοικητικές κυρώσεις και τα χρηματικά πρόστιμα που τους επιβάλλονται, τα όργανα, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις επιβολής των κυρώσεων και των προστίμων, το ύψος, η διαβάθμισή τους και τα κριτήρια επιμέτρησής τους, οι διοικητικές προσφυγές κατά των κυρώσεων, οι προθεσμίες άσκησής τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα». Με την ίδια απόφαση δύνανται να προβλέπεται και η σύσταση σχετικού μητρώου ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα σχετικά με την λειτουργία και οργάνωση αυτού.»

Άλλη μια απόδοση κρατικών αρμοδιοτήτων σε ιδιωτικούς φορείς, χωρίς επαρκή στο επίπεδο αυτό εξήγηση του ποιοί, με ποιους όρους και υπό ποιές προϋποθέσεις θα μπορούν να καλύπτουν τις ανάγκες αυτές. Με Απόφαση ΥΠΕΝ ξανά, χωρίς συμμετοχή άλλων φορέων.

Αρ.109 (“Ασφάλεια στα δίκτυα Φυσικού Αερίου”)

«5. Για την εγκατάσταση και για κάθε περίπτωση επέκτασης ή/και εκσυγχρονισμού των Συστημάτων Μεταφοράς Φυσικού Αερίου, τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υπ’αρ. Δ3/Α/οικ.4303 ΠΕ 26510/2012 απόφασης του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β’ 603), καθώς και των δραστηριοτήτων των υποθαλάσσιων συστημάτων μεταφοράς ή/και αποθήκευσης φυσικού αερίου, απαιτείται Έγκριση Εγκατάστασης κατά τον έννοια της παρ. 11Α του άρθρου 17. Στις δραστηριότητες του ως άνω εδαφίου δεν εφαρμόζονται οι ρυθμίσεις των παρ. 6Α, 6Β, 6Γ, 6Δ και 6Ε του άρθρου 20. Για τη

χορήγηση Έγκρισης Εγκατάστασης για τις δραστηριότητες του πρώτου εδαφίου δεν απαιτείται η προσκόμιση βεβαιώσεων χρήσεων γης».

Η βεβαίωση χρήσεων γης είναι μέτρο ασφαλείας Δεν μπορεί να ακυρώνεται.

Αρ.110 (“Πετρελαϊκές έρευνες με γνωστοποίηση”)

Διάταξη που επιτρέπει σε πετρελαϊκές εταιρίες να διεξάγουν σεισμικές ή άλλες γεωφυσικές έρευνες και γεωλογικές έρευνες σε εκτάσεις που ανήκουν στο δημόσιο, τους ΟΤΑ και σε νομικά πρόσωπα αυτών χωρίς να απαιτείται η λήψη οποιασδήποτε άδειας, έγκρισης ή συναίνεσης των παραπάνω υπό την ιδιότητά τους ως κύριοι, νομείς ή κάτοχοι των εκτάσεων.

Κατ’ ελάχιστο αντιδημοκρατικό και ενάντια σε τοπικά χωρικά σχέδια, πρωτοβουλίες ΟΤΑ κλπ

Πολλές από τις εκτάσεις αυτές είναι κοινόχρηστες, παρέχουν υπηρεσίες αναψυχής και ενίοτε είναι σημαντικές για την τοπική οικονομία (π.χ., την κτηνοτροφία): η παράδοσή τους στις πετρελαϊκές εταιρίες χωρίς καμία άλλη διατύπωση αποτελεί σημαντικό πλήγμα στην τοπική αυτοδιοίκηση και δημοκρατία.

Αρ.112 (“Ασυμβίβαστα στην αγορά ΑΠΕ”)

Με τη ρύθμιση αυτή γεννάται πολύ σοβαρό ζήτημα για συγκορύσεις συμφερόντων στη σύνδεση του Διαχειριστή ΑΠΕ και Εγγυήσεων Προέλευσης. Το πλαίσιο που ισχύει εξασφαλίζει ότι τα μέλη ΔΣ του ΔΑΠΕΕΠ, δε συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο με εταιρείες που ασκούν ενεργειακές δραστηριότητες και μάλιστα με πρόβλεψη επιβολής αυστηρών προστίμων. Οι διατάξεις αυτές καταργούνται και διακυβεύεται η ανεξαρτησία του ΔΑΠΕΕΠ. Δεδομένου ότι ο Διαχειριστής του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ, αποτελεί εξαιρετικά κρίσιμη οντότητα για την ορθή λειτουργία των ΑΠΕ, δε θα πρέπει να καταργηθούν οι ρυθμίσεις ασυμβίβαστου για την εξασφάλιση της ακεραιότητας της αγοράς ΑΠΕ.

Αρ.115 (“Ιδιωτικοποίηση ΑΔΜΗΕ”)

Ο ΑΔΜΗΕ αποτελεί τη ραχοκοκαλιά του Ελληνικού Ενεργειακού Συστήματος, είναι ο φορέας εκείνος που υλοποιεί τις διασυνδέσεις των νησιών και εξασφαλίζει την ενεργειακή επάρκεια της χώρας μέσω των διασυνδέσεων. Κατεχοχόν Φυσικό μονοπώλιο, το οποίο οφείλει να παραμένει υπό Δημόσιο Έλεγχο, ώστε να εξασφαλίζεται η μεγιστοποίηση του Δημοσίου Συμφέροντος.